

Grupa VI

Temat tygodnia: Wrażenia i uczucia.

Temat dnia: W płaczu nie ma nic złego.

Wtorek 19.05.2020r.

Kochani witamy we wtorek. Dziś zaprosimy Was do zastanowienia się nad uczuciem smutku i płaczu, który jest naturalną reakcją naszego organizmu w sytuacji kiedy mamy w sobie za dużo emocji. Dzisiejsze zajęcia wcale nie będą smutne.

Zabawy ruchowe dla wszystkich dzieci:

1. „Koty na parapecie” – dziecko chodzi na czworaka (na kolanach i dłoniach) po pokoju, rozglądając się uważnie. Na hasło Rodzica: *Kotki na parapecie* zwija się w kłębek i leży nieruchomo aż do momentu, gdy Rodzic powie: *Kotki na spacer*.

2. „Ruchomy dywan” – dziecko leży na dywanie z rękoma blisko ciała. Na hasło Rodzica dziecko przetacza się w jedną stronę. Kiedy doturla się do ściany, próbuje przetoczyć się w drugą stronę.

3. „Tydzień” – dziecko stoi z nogami złączonymi. Zadaniem dziecka jest przeskakiwanie do przodu i do tyłu z jednoczesnym wymawianiem nazw dni tygodnia.

4. „Wahadło” – dziecko stoi, nogi w lekkim rozkroku, ręce na biodrach. Przenosi ciężar ciała z jednej nogi na drugą, huśtając się jak wahadło.

5. „Głaz” – dziecko siedzi w siadzie skrzyżnym. Ręce wyprostowane w łokciach trzyma nad głową. Zadaniem dziecka jest jak najwolniejsze przeniesienie wyobrazonego ciężkiego głazu trzymanego w rękach na głowę. Kiedy to nastąpi – w podobny sposób ma unieść wyobrazony głaz aż do wyprostowania łokci. Rodzic przypomina, by dziecko nabierało powietrze nosem, a wypuszczało je ustami.

Materiał dla 3 latków: Józio B., Jaś B., Amelia Ch., Natalia R., Oliwia R., Filippek Sz., Julian T., Jagoda W., Kalina W., Róża W.

1. „Gdy ci smutno... „ – wysłuchanie i analiza treści wiersza Dominiki Niemiec.

Gdy ci smutno, gdy ci źle,
przyjaciel zawsze wesprze cię.
On cię przytuli, otrze z twarzy łzy.
Pomoże nawet wtedy, gdy
nie wie do końca, skąd ten smutek w tobie,
lecz razem dacie z nim radę sobie.
Bo wasze serca czują tak samo,
a to właśnie kiedyś empatią nazwano.

Rozmowa z dzieckiem na podstawie treści utworu. Pytania pomocnicze:

Dlaczego można się smucić?

Kto może pomóc, gdy jest smutno?

W jaki sposób może pomóc przyjaciel, jak może wesprzeć?

Co to jest empatia?

2. „Jak pomóc?” – ćwiczenia w budowaniu wypowiedzi.

Rodzicu opowiedz różne sytuacje, w których komuś jest smutno. Poproś dziecko, aby zastanowiło się i powiedziało, jak można w prezentowanej sytuacji komuś pomóc.

– „Pociesz przyjaciela” – zabawa dramatyczna.

Rodzicu zachęć dziecko do pokazania scenki dramatycznej w której będzie okazywać wsparcie i pocieszać inne dziecko.

Możemy podać przykład sytuacji

(np. dziecko biegło, przewróciło się, stłukło kolano i płacze; dziecko bawiło się różnymi zabawkami i gdzieś zgubiło swojego ulubionego misia).

Rodzicu zwróć uwagę na wykonywane przez dziecko gesty oraz zachęć do swobodnych wypowiedzi.

– „Przytulę cię” – zabawa w kole lub z kilkorgiem uczestników. Dzieci siedzą w kole. Do koła wchodzi jedno dziecko, siada na środku i udaje smutek. Pozostałe dzieci mówią wierszyk (używając odpowiedniego imienia):

Siedzi smutna / -y [...] pośrodku koła.
Chcemy, żeby jej / jego buzia znów była wesoła.
– Co się stało [...], powiedz szybko mi.
Jestem twoim przyjacielem, więc pomogę ci.

Dziecko siedzące w kole wybiera z koła jedną osobę, która będzie jego przyjacielem. Podchodzi do niej i podaje powód swojego smutku (musi go wymyślić). Osoba, do której podeszło dziecko, odpowiada:

Przytulę cię mocno, nie jesteś sam,
w kłopotcie przyjaciel pomoże ci i humor wróci już.

Następnie wybrana przez dziecko osoba wchodzi do środka i zabawa jest kontynuowana.

3. „Pocieszanki” – zabawy taneczne ze śpiewem.

Labada – zabawa kołowa, poznanie sposobów radzenia sobie ze smutkiem.

Tańczymy labada, labada, labada.
Tańczymy labada, labada, małego walczyka.
Tańczą go harcerze, harcerze, harcerze.
Tańczą go harcerze i małe zuchy też.

Dzieci, trzymając się za ręce, chodzą w kole, śpiewają piosenkę. Pytamy: *Za dłonie się trzymaliśmy?*,

dzieci odpowiadają: *Tak*. Prowadzący: *To teraz głowy* – każde dziecko kładzie dłoń na głowie swojego sąsiada.

Koło porusza się, dzieci śpiewają. Prowadzący: *Dłonie były, głowy były, to teraz... (ramiona, brzuchy, kolana)*.

Po zabawie prowadzący prosi, aby dzieci podzieliły się swoimi uczuciami, jak się teraz czują.

Rock and roll – taniec na poprawę humoru. Poznanie sposobów radzenia sobie ze smutkiem.

Rodzicu zaproś dziecko - dzieci do tańca, dzieci tańczą swobodnie, samodzielnie, w parach lub pod kierunkiem Rodzica.

Po tańcu Rodzic prosi, aby dzieci podzieliły się swoimi uczuciami, jak się teraz czują.

Kółko graniaste – zabawa kołowa, czerpanie radości ze wspólnych działań Dzieci wraz z Rodzicem tworzą koło, trzymając się za ręce. Poruszają się po kole i śpiewają piosenkę:

Kółko graniaste,
czworokanciaste.
Kółko nam się połamało,
cztery grosze kosztowało,
a my wszyscy bęc!

Dzieci upadają. Rodzic prosi dzieci, aby uklęknęły na jedno kolano. Prezentuje pozę i śpiewa dalszą część piosenki.

Przyszedł kowal z młotkiem,
wziął się za robotkę.
Stukał, pukał i mocował,
aż kółeczko zreperował.
(Rodzic uderza naprzemiennie pięściami o kolano)

Rodzicu poproś dzieci, aby pokazały, jak wygląda naprawione przez kowala koło. Dzieci chwytają się za ręce i prezentują koło. Zabawę należy powtórzyć trzy-, czterokrotnie.

4.Zabawy plasteliną – usprawnianie małej motoryki poprzez wyklejanie plasteliną kształtów. Rodzicu zaprezentuj litery i kształty zapisane w formie tunelowej (figury geometryczne, zygzaki, fale, linie dowolne),np.
Zadaniem dzieci jest wyklejenie tuneli kształtów plasteliną: wałkowanie wałeczków, wklejanie ich do przestrzeni między liniami, wyklejanie przestrzeni małymi kuleczkami.

Materiał dla 4 latków: Dawid Ch., Ola L., Iga Cz.

1.Nauka piosenki „*Piosenka o beksie*” sł. Jerzy Dąbrowski, muz. Jarosław Kukulski i inscenizacji do niej.

<http://www.jaroslawkukulski.com/projekty/artysty/natalia-kukulski/>

Dziecko słucha piosenki odtwarzanej z Internetu i śpiewanej przez Rodzica. Powtarza słowa w rytm melodii piosenki, śpiewa bez podkładu i z podkładem muzycznym. Dziecko wykonuje inscenizację do piosenki.

Czeka nas dzisiaj nie lada gratka, *Dzieci idą w prawo.*
bo w tej piosence będzie zagadka. *jw.*
Jak się nazywa osoba,
która płacze jak ciemna chmura? *Idą w lewo i się zatrzymują.*
Płacze, gdy każą umyć jej szyję. *Naśladują mycie szyi.*
Płacze, gdy chudnie, płacze, gdy tyje. *Obie dłonie zwracają do siebie wnętrzem –*
najpierw blisko siebie, później w większej odległości.
Płacze, gdy zrobi w zeszytcie kleksa. *Lewa dłoń otwarta, wnętrzem do góry, z prawej*
dłoni robią dzióbek, uderzają nim w środek lewej dłoni i rozprostowują palce.
Jak się nazywa – Beksa. *Na słowo – beksa – unoszą gwałtownie obie ręce*
do góry.

Ref.: Beksa to jest taka dama,
co bez przerwy robi dramat.
Zawsze nie tak, zawsze źle.
Beksa ciągle mówi be.
przykładają do ust i mówią – be.
Beksa to jest taka pani,
się w prawo.
co się nie uśmiechnie za nic.
Nie ma mowy, nie ma nie.
Beksa ciągle mówi be.
przykładają do ust i mówią – be.

Robią ukłon.
jw.
Kiwają palcem wskazującym.
Unoszą gwałtownie obie ręce do góry, dłonie
Unoszą gwałtownie obie ręce do góry, obracają
Kiwają palcem wskazującym.
Unoszą gwałtownie obie ręce do góry, dłonie

Czeka nas dzisiaj trudne zadanie.
Jak wygnać z beksy to jej płkanie?
Jaką tu radę znaleźć dla beksy,
uśmiech tu jest najlepszy.
Bekso, spróbuj, a zobaczysz,
ile uśmiech w życiu znaczy.
rozchodzą się na boki.
Tylko ten się czuje źle,
kto bez przerwy mówi be.
Bekso, nie rób takiej miny,
bo się w końcu obrazimy.
Bekso, tak prosimy cię,
przestań wreszcie mówić be.

Dzieci trzymają się za dłonie i idą w prawo.
jw.
Idą w lewo i zatrzymują się.
Unoszą gwałtownie obie ręce do góry.
Obie dłonie unoszą do ust. Dzieci od środka
Trzymając się za ręce, idą do środka kręgu.
Wracają na miejsce.
Unoszą gwałtownie obie ręce do góry.
Podskakują.
Unoszą gwałtownie obie ręce do góry.
Tupią prawą nogą.

2. „Co zrobić, gdy chce mi się płakać?” – formułowanie odpowiedzi na pytanie na podstawie doświadczeń dzieci oraz słów piosenki *Piosenka o beksie*.

Rodzicu porozmawiaj z dzieckiem na temat płaczu. Pytania pomocnicze:
Z jakiego powodu czasem płaczesz?
Co robią wtedy twoi rodzice, rodzeństwo, babcia, dziadek?
Czy radzisz sobie z płaczem?
Kiedy przestajesz płakać?

*Co lub kto tobie w tym pomaga?
Czy płacz jest nam czasem trochę potrzebny?
Kiedy? Dlaczego?
Jak się nazywa osoba, która bardzo często płacze bez powodu?
Jak my możemy pomóc takiej osobie?*

Rodzicu przeczytaj drugą zwrotkę piosenki *Piosenka o beksie*.

Spytaj: *Jaką radę daje beksie piosenka?* (żeby się uśmiechała).
Ta rada jest dobra dla każdego, aby odzyskać dobry humor. Teraz, w czasie piosenki będziemy spacerować, a gdy usłyszymy słowo „beksa” przybijemy piątkę osobie, która jest blisko nas, i szeroko się uśmiechniemy.

Materiał dla 5 latków: Helenka K., Kuba K., Kuba L., Andrzej S., Sasza C., Ignacy Ch., Michał Ł.

1. „Poprawiacz nastroju” – praca techniczna z wykorzystaniem różnorodnych materiałów. Rodzicu przygotuj kolorowe kartki z bloku technicznego oraz różnorodne materiały, np. rolki po papierze toaletowym, słomki, patyki, brokat, farby, plastelina, kleje, kawałki krepiny, skrawki materiałów.

Zadaniem dziecka jest stworzenie czegoś, co poprawia humor. Rodzic nie określa, że musi to być praca płaska albo przestrzenna, czy ma to być maszyna, czy czarodziejski przedmiot – panuje dowolność.

Zadanie rozbudza twórcze myślenie i kreatywność. Dziecko prezentuje swoje pomysły i opowiadają, w jaki sposób polepszają one humor.

2. „Ciasteczka” – wspólne pieczenie lekarstwa na smutki, ciasteczek owsianych według dowolnego przepisu. Doskonalenie umiejętności matematycznych w używaniu jednostek wagi i objętości w codziennych sytuacjach.

3. „Matematyczne dylematy” – dzielenie po ileś, dzielenie po równo.

Rodzic rozkłada przed sobą stos kółek z papieru – wyjaśnia, że to ciasteczka, które się pieką. Prosi dziecko, by rozdało sprawiedliwie ciasteczka.

Okazuje się, że jest więcej niż po jednym dla każdego, ale mniej niż po dwa. Dziecko próbuje rozwiązać sytuację problemową. (Uwaga! Jest wiele rozwiązań – rozdać tylko po jednym, znaleźć jakiś klucz, komu dać dwa, podzielić część ciastek na pół itd.).

4. „Co się ze mną dzieje?” – próba odpowiedzi na pytanie, co się dzieje w naszym organizmie, gdy jest nam smutno. Dziecko próbuje określić, co się dzieje z jego ciałem. Mówi np. *Czuję coś w gardle, Jest mi zimno / gorąco, trzęsę się, trzęsie mi się broda, płyną mi łzy, pojawia się katar.*

5. „Łzy” – swobodne wypowiedzi dziecka na temat tego, po co są łzy i skąd się biorą.

Informacja dla Rodzica:

Łzy to substancja nawilżająca i oczyszczająca, która chroni oko przed zarazkami. Łzy składają się głównie z wody, niewielkiej ilości soli oraz substancji bakteriobójczych. Bez niej nos czy gałki oczne stałyby się łatwym wejściem do naszego organizmu dla groźnych bakterii. Nad oczami znajdują się dwa gruczoły, które nieustannie produkują łzy. Stamtąd łzy spływają kanalikami, a ich nadmiar jest odprowadzany do nosa. Dlatego gdy płacemy, musimy wydmuchać nos. Gdy oko zostaje podrażnione, łez jest tak dużo, że kanaliki nie nadążają ich odprowadzać. Oczy łzawią, na co nie mamy żadnego wpływu. Więcej łez jest produkowanych również wtedy, gdy przeżywamy silne emocje, np. smutek, radość. Łzy pojawiają się na skutek tego, co czujemy, albo są wynikiem naszych myśli czy wspomnień. Płacz jest nam czasem bardzo potrzebny, działa pozytywnie na organizm: obniża ciśnienie krwi, dotlenia mózg, powoduje spadek napięcia emocjonalnego. Niektórzy uważają płacz za oznakę słabości, inni doceniają wrażliwość płaczących. Niewątpliwie jednak płacz jest naturalną reakcją naszego organizmu.

6. „Chłopaki nie płaczą” – przełamywanie stereotypów, próba wyjaśnienia, skąd się wzięło takie powiedzenie i czy jest prawdziwe, rozmowa.

Informacja dla Rodzica:

Stereotypowy obraz mężczyzny opiera się na odwadze i sile. Facet ma być niewzruszony jak skała. Oczekuje się od niego zapewnienia bezpieczeństwa. Rycerz na białym koniu. Wybawca. Niezależnie do sytuacji ma być stabilny i rozważny. Narzucone przez lata normy społeczne nie dopuszczały okazywania mężczyznom stanów emocjonalnych mogących ten wizerunek podważyć, czy nawet zburzyć.

7. „Co to znaczy?” – zabawy językowe. Rodzicu ułóż tyle klocków, ile słów ma dany związek frazeologiczny (jeden klocek innego koloru, np. niebieski, określa słowo łąza). Rodzic wypowiada związek frazeologiczny, a zadaniem dziecka jest użycie słowa łąza w odpowiedniej formie, np. czysty jak łąza, krokodyle łązy, łązy jak groch, śmiać się do łąz, śmiać się przez łązy, tonąć we łązach, wyciskacz łąz.

Materiał dla 6 latków: Kacper K., Ola J., Zosia K., Wiktor K., Zuzia T.

1. Prawdziwych przyjaciół poznaje się w biedzie – słuchanie utworu i rozmowa na temat jego treści. Rodzicu wprowadź dziecko do uważnego słuchania tekstu, sygnalizując, na jakie informacje powinien zwrócić szczególną uwagę.

Podczas słuchania utworu postaraj się zapamiętać, jak miał na imię jego bohater. Jak przygoda mu się przytrafiła?

„Prawdziwych przyjaciół poznaje się w biedzie” (fragment) napisała Renata Piątkowska

– No, Łukasz, co z tobą? – Babcia podeszła do wnuczka, który zwinął się w kłębek na kanapie, i pogłaskała go po głowie.

– Babciu, przecież ty wiesz, że ja się nauczyłem tego wiersza. Umiałem go! Jeszcze wczoraj mówiłem go z pamięci bez jednego błędu!

– To prawda – przyznała babcia.

– No widzisz. A na występie, gdy przyszła moja kolej, wszystko zepsułem. Początkowo szło mi nawet dobrze. Gdy powiedziałem jedną linijkę, zaraz wiedziałem, jak zaczyna się następna. Aż doszedłem do miejsca, w którym Słoń Trąbalski pozapominał imiona swoich dzieci, żony, a nawet własne. Wybrał się więc do doktora, adwokata, szewca i rejenta, lecz nie pamiętał, o co mu chodzi. Powiedziałem słowa: „Dobrze wiedziałem, lecz zapomniałem, może kto z panów wie, czego chciałem?”.

I tu koniec. Nie wiedziałem, co dalej. Nie mogłem sobie przypomnieć, jak zaczyna się następna zwrotka. Zapomniałem, jak się nazywam. W głowie miałem pustkę. – Widać było, że Łukasz bardzo przeżywa swój nieudany występ.

– Wiem, że nauczyłeś się tego wiersza, ale dopadła cię trema. To się zdarza nawet prawdziwym aktorom na scenie – pocieszała babcia.

– Nie wyszło mi z tym wierszem, ale największą przykrość zrobił mi Witek – rozżalił się Łukasz.

– A co on ma z tym wspólnego? – spytała babcia.

– Witek przepytywał mnie z tego wiersza przed występem, a potem siedział w pierwszym rzędzie i miał trzymać za mnie kciuki. I kiedy na scenie zapomniałem, co mam dalej mówić, na sali zapadła cisza. Przeciągała się coraz bardziej, a ja byłem coraz bardziej przerażony. Szukając ratunku, spojrzałem na Witka. Myślałem, że może mi podpowie, jak zaczyna się następna zwrotka. A wtedy Witek zaczął się ze mnie śmiać. Pokazał na mnie palcem i zawołał:

– Mówi wiersz o zapominalskim słoniu, a sam zapomniał, jak ma być dalej. Łukasz Trąbalski, zapominalski! Ha-ha-ha! – Witek śmiał się głośno i złośliwie, a razem z nim cała sala. Ten śmiech słyszałem nawet za kulisami. Nigdy mu tego nie zapomnę. Przyjaciel się tak nie zachowuje – stwierdził Łukasz z żalem.

– No cóż, jak mówi przysłowie, prawdziwych przyjaciół poznaje się w biedzie. Ty, będąc w kłopotcie, zawiodłeś się na swoim przyjacielu, ale nie zawsze tak bywa. Trudna sytuacja może być okazją, aby ktoś poznał nas z najlepszej strony.

Rodzicu zachęć dziecko do dzielenia się wrażeniami po wysłuchaniu opowiadania:

Jak miał na imię bohater opowiadania?

Co mu się przytrafiło?

Na czyją pomoc liczył Łukasz?

Jak myślicie, jak się wtedy czuł?

Co oznacza przysłowie Prawdziwych przyjaciół poznaje się w biedzie?

Co mogłoby pomóc poprawić nastrój Łukaszowi?

Czy ty też kiedyś byłeś w podobnej sytuacji?

2. „Co mogłoby pomóc Łukaszowi?” – zabawa dramowa.

Rodzicu zachęć dziecko do krótkiej burzy mózgów, podczas której zastanowicie się, co mogłoby pomóc Łukaszowi – bohaterowi opowiadania, który czuje się bardzo źle z powodu zachowania przyjaciela. Rodzicu tak kieruj rozmową, by pojawiła się również

odpowieź, że Łukasz mógłby płakać, smucić się, wyźalić się komuś bliskiemu, np. babci. Rodzicu podkreśl, że płacz często pomaga nam uporać się z trudnymi emocjami, reguluje je. Powiedz, że nie wolno wyśmiewać się z płaczących osób. Wyjaśnij, że dorośli też czasem się boją, smucą, płaczą i to jest w porządku. Jeżeli dziecko zechce to może przedstawić za pomocą gestów, w jaki sposób można pomóc chłopcu.

3. Wykonajcie proszę zadania w Kartach Pracy cz. 4:

str. 21a – rysowanie propozycji pomocy innym.

str. 21b – pisanie po śladzie wyrazów które odpowiadają stanom emocjonalnym osób na ilustracji.